

За рік кордон України перетнули майже 100 мільйонів осіб

За 11 місяців 2013 року через кордон пропущено понад 92 мільйони осіб та 20 мільйонів одиниць транспорту, що на 6% та 4% більше, ніж минулого року, відповідно. До кінця року показник перетину кордону громадянами може сягнути 100 мільйонів осіб (2012 року кордон перетнуло 92 мільйони осіб). За цей період затримано і передано іншим відомствам контрабандних товарів на суму 170 мільйонів гривень, вилучено 1088 одиниць зброї, 12 тисяч боєприпасів та 138 кілограмів наркотиків.

Львівська облрада вигнала на вулицю чиновників ОДА

Львівська облрада відкликала власні повноваження, делеговані Львівській облдержадміністрації, та позбавила чиновників останньої права бути в своїх приміщеннях. Відповідні рішення Львівська облрада ухвалила на сесії 17 грудня, повідомляє ЗІК. Депутати доручили управлінню майном спільної власності обласної ради вжити вичерпних заходів щодо припинення договірних відносин (договір №12/11 від 24.02.2011) та виселення Львівської ОДА з орендованих приміщень із 1 січня 2014 року.

8

у понад стільки тисяч гривень обходиться українцям амуніція, а простіше кажучи, повне спорядження українського солдата. Найдорожчим є бронезилет, вартість якого становить 1500 грн за штуку.

3

Відомості.інфо

№51 (691)

19 - 25 грудня 2013 року

<http://www.vidomosti.info/>

Сьогодні

Майдан — територія ВОЛІ

Таким побачила Київ журналістка газети «Відомості»

Майдан Незалежності

Коли ледь не в усьому світі тільки й мови, що про український Майдан, просто гріх не побачити його на власні очі. Для чого? Щоби відчувати настрій, познайомитись із людьми, які не одну зиму ніч провели на вулиці, спробувати зрозуміти, для чого це все, і, нарешті, щоб доторкнулись до історії.

Майдан у серці столиці — як окрема держава, добре організована та злагоджена. Це стає зрозуміло вже з перших хвилин перебування. Попри те, що ми тут у четвер, коли вже стихли спроби «зачищення», а до вихідних ще трохи часу, — на Майдані тисячі людей. Розумієш: вони тут без примусу на сторожі нашої волі та свободи, на сторожі майдану Незалежності, який у ці дні на 100% виправдовує свою назву.

О 7-й ранку здається, що спати тут і не лягали. Хоча знайомий, що вже тиждень протестує, запевняє: уночі людей було ще більше. Тепер у Києві люди перебувають у постійній готовності відбивати атаку. Як же дивно звучать у столиці ці слова, допоки не згадуєш відео штурмів уночі на 30 листопада та 11 грудня.

Київ у барикадах вражає не менше. З усіх боків майдан Незалежності оточений кількадесятими валами з мішків снігу, дощок, палет, труб, бочок, різного залізничя. З самісного верху по периметру натягнена металева сітка чи колючий дріт, височіє жовто-блакитний стяг. Кожну барикаду охороняє варта, в складі якої, крім простих відважних чоловіків, є представники козацтва або ж ветерани-афганці. Одна з барикад так і названа — «Козацька». Отаман Івано-Франківського обласного об'єднання Міжнародного союзу козацтва Віталій Трачук розповів, що козаків із усієї України нині на Майдані більше двох тисяч, ще стільки ж ветеранів Афганістану та десантників. Пан Віталій у столиці вже більше 20 днів, обороняє Євромайдан і в ніч на 11 грудня.

— Дуже прикро було усвідомлювати, що свої б'ють своїх. Але ми, козаки, — хлопці мужні, кому, як не нам, захищати Україну. Звідси підемо лише тоді, коли доб'ємось своїх вимог: покарання тих, хто здійснив криваві побиття, закриття кримінальних справ проти невинно заарештованих, відправки у відставку Кабміну. А

«Пекельна» кухня у Будинку профспілок

Барикади на вулиці Інститутській

Президент поки нехай розбирається з усім цим, — каже отаман.

Не здають позиції і силовіки. Урядовий квартал надійно перегороджений від «злого ока» автобусами, вантажівками й іншою технікою. Щонайменше в два ряди стоять правоохоронці на сторожі Адміністрації Президента. Не підступитись і до Будинку уряду: з усіх боків той же ланцюг із хлопців у формі, їхніх командирів, автобусів. Що ближче до ночі, то щільнішою стає оборона. Ну що ж, нехай бережить спокій гаранта.

А наш спокій бережуть відчайдушні українські чоловіки на барикадах. Левова частка мітингувальників — зрілі чоловіки. На запитання, чому вони тут, майже всі відповідають однаково: допекло свавілля влади.

Про доброту Майдану вже писано-переписано. Чесно скажу: думала, що перебільшують. Та де там, коли тебе ледь не кожні 10 хвилин намагаються напоїти чаєм, бо «у вас, дівчата, вже носи посиніли»; коли тебе незнайомі люди пригощають цукерками, «бо ви, приїжджі, певно голодні»; коли бабця з вікна третього поверху намагається пригостити апельсинами, а друга, вже з п'ятого, махаючи руками, гукає нам: «Слава Україні!»...

По всьому Майдану чимало наметів: великих військових, звичайних туристичних, а іноді й імпровізованих — зіплетених із покривал і ще якогось непотребу. Над ранок туди йдуть відпочивати вартові після ночі чергувань, дехто спить просто на вулиці біля вогнища, загорнувшись у кілька шарів одягу й ковдри.

Ледь не з першими півнями починають димити польові кухні. На Майдані їх кілька, працюють злагоджено й у шаленому темпі постачають тисячі майданівців бутербро-

дами, кашею, кулешем, бульйоном, галушками та найбажанішим делікатесом — борщем із салом.

Головна кухня Майдану розміщена у Будинку профспілок. Тут усе серйозно і чітко. Ритм, у якому працюють волонтери, вражає: недаремно кухню названо «Пекельною». Щоб відчувати на власній шкурі, що таке бути мітингувальником, запираємось сюди у волонтери. Найголовніше тут — дотримання санітарних норм. Тож першим ділом нам дають розчин для дезінфекції рук, почесно вручають шапочки, гумові рукавички та фартухи й відправляють мити посуд. Шкребучи велетенські кастрюлі, бляшки, бідони з-під чаю, знайомимось із роботою кухні. Бутерброди, каву, чай тут роблять безперервно. Над цим у залі ідальні працює кілька десятків дівчат, жінок і навіть хлопців. Гарячі страви готують двічі на день. Усе це інші волонтери розносять у пункти видачі їжі на Майдані та доставляють хлопцям на барикади. У підсобних приміщеннях ідальні зберігаються продуктивні запаси. Їх активно поповнюють усі небайдужі. Чимало серед них киян, які несуть мітингувальникам консервацію, фрукти, каші, картоплю, чай, каву, цукор.

Вклад простих киян у життя Майдану — неоцінний. Чимало з них щовечора після роботи обов'язково приходять на головну площу столиці, допомагає грішми, продуктами, робочою силою. Що й говорити, дівчата, в яких ми ночували, бігають на Майдан ще й в обідню перерву, по можливості допомагають на кухні. Одна з них працює юристом, розповіла, що 11 грудня хлопці з їхньої фірми кинули все і пішли допомагати мітингувальникам відновлювати барикади.

— Уявіть собі, типовий «офісний планктон» напихав мішки снігом і будував барикади, — каже вона.

Охоче беруть кияни і на ночівлю. В КМДА, Будинку профспілок, Жовтневому палаці розміщені телефони тих, хто може прихистити протестувальників. Нам із подругою двічі просто посеред вулиці незнайомі киянки пропонували в разі чого прийходити до них на ніч. А нашим друзям пощастило ночувати в інтелігентній сім'ї колишнього журналіста і викладачки економіки.

— Вони беруть людей на ночівлю від самого початку Майдану, кажуть, як буде треба, то і десяток знайдуть де покласти, — розповідає Юрко. — Нам неймовірно пощастило, бо мали цікавих співрозмовників, які до того ж виявились дуже гостинними — навіть погодували нас.

А ще є те, про що просто неможливо не писати, — вечори на Майдані. Тоді, коли на сцені ще немає Руслани, яка запалює всіх і не дає заснути, людей об'єднують вогнища. Їх десятки, біля них збираються і свої «штабні», і замерзлі гості, з особливою цікавістю зазирають сюди закордонні кореспонденти. Ще б пак! Де ще почуєш стільки українських пісень і різноголосся Майданівців?

Ольга УРИНА
Луцьк — Київ — Луцьк